

YULAF ÜRETİM

Buğday ve arpaya göre oldukça yeni bir kültür bitkisidir.İç kavuz özelliğine göre

a-Sorguçlu yulaflar

b-Dişli yulaflar olarak sıralanmaktadır.

Yulaflar ayrıca kromozon sayılarına da sınıflandırılmaktadır.

Türkiye de yulaf çeşitleri

a-Arlington

b-Yeşilköy-1779

c- Ankara-796

d-Ankara –84 olarak sıralanmaktadır.

İKLİM İSTEKLERİ

Yulaf serin iklim tahılları içerisinde iklim istekleri en fazla olan bir cinstir.Kışları kar örtüsüz fazla soğuk geçen yerlerde soğuktan zarar görür.Daha çok sahil bölgelerinde,dağ eteklerindeki ovalarda yetiştirilir.

Yıllık yağışı 700-800 mm olan yerler yulaf için en uygun yerlerdir.Yulafın hem serin ve nemli iklimlerden hoşlanması,hem de düşük sıcaklıklara dayanıksız oluşu kültürünün yayılmasını önleyen en belirgin özelliğidir.

TOPRAK İSTEKLERİ

Çavdardan sonra toprak seçiciliği en az olan serin iklim tahılıdır.Yeteri kadar nemi olan topraklarda(en fakir) bile yetişir. İyi bir verim için yeterli besin maddesi olan topraklar uygundur.Killi,tınlı ve kumlu fakat humusu bol olan topraklarda yeterli nem bulunursa üstün nem oluşturur.Bataklık yerlerin kurutulmasında tarlaya çevrilmesinde ilk ele alınıp yetiştirilecek kültür bitkisidir.Yulaf tuzluluğa arpadan fazla dayanıklıdır.

TOPRAK İŞLEME

Ürün miktarına en etkili faktördür.Ülkemizde yulaf tarımında toprak işlemeye pek özen gösterilmez.Yulaf yağışlı bölgelerde ekildiğinden çok ağır olan topraklar devrilerle işlenirler.Kuru ziraat alanlarında ise su kaybını en aza indirecek erozyonu önleyecek şekilde yüzeyden işlenmelidir.

GÜBRELEME

Ahır gübresi toprağın su tutmasını ve havalanmasını sağladığından yulafta verimi çok arttırır.Killi topraklarda dekara 2-2.5 tın ahır gübresi vermek uygun bir gübrelemedir.Azotlu gübreler fazla verilmez çünkü hasatta düzensizlikler yani olgunlaşma eş zamanlı olmayacağından farklı zamanlarda hasat yapma özelliği getirir.Bu nedenle başaklanmadan önce verilmesi daha doğru olur.Dönüme 4.5 kg azot,6 kg potasyum üzerinden hesaplanmalıdır.

EKİM NÖBETİ

Fakir toprakta yetiştiğinden çiftçi ekimine özen göstermez.Gübresiz ekenler olduğu gibi diğer tahıllardan sonra ekenler vardır.Kök yapısı buğday ve arpaya göre daha kuvvetli olduğundan, Suyu ve besin maddelerini daha kolay alır.Bu nedenle yulaftan sonra hemen ekim yapılmamalıdır.

Yulaf çapa bitkilerinin ekim nöbetine girebilir.Hayvan yetiştirilen yerlerde yonca ile ekim nöbetine alınırlar.Yulaf silo yemi olarak baklagil yem bitkilerinden tırtilla karışık olarak ekilir.Yulaf fiğ karışımında yem üretimi açısından önemlidir.

EKİM

Yüksek verim için,soğuğa dayanabildiği yerlerde kışlık ekilmesi gereklidir.Bu zamanda genelde 15 Ekim Aralık sonudur.Yazlık ekilecekse erken ekilmelidir.Çünkü yulafın vernalizasyonu uzun sürelidir.Ayrıca sıcak ve kurak bastırmadan başaklanmış olacak şekilde ekilmelidir.Ağır topraklarda toprağa serpilip üzeri çalıyla örtülür.Kumlu-milli,kumlu topraklarda ekimin erken yapılmasında da mibzer kullanılabilir.Kuru ziraat bölgelerinde kışlık

ekim daha derine en iyisi de arkvari ekim yapan üsten baskılık düz mibzerle yapılır.Dekara 15-18 kg tohum atılır.

HASAT

Yulafın hasat zamanının seçilmesi önemlidir.Başaklardaki ve başakcıklardaki danelerin erme devreleri farklıdır.Yulaf genellikle ana saptaki danelerin sarı ermeyle tam erme arasında bulunduğu sırada biçilmelidir.Biçilen bitkiler 3-5 gün kurutulduktan sonra harmanı yapılır.